

บทที่ 10

ผู้สนับสนุน

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 บัญญัติว่า “ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิด ก่อนหรือขณะกระทำความผิด แม้ผู้กระทำความผิด จะมิได้รู้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้นก็ตาม ผู้นั้นเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่สนับสนุนนั้น”

จากบทบัญญัติมาตรา 86 แสดงว่าบุคคลที่จะมีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. กระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิด
2. การช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดนั้นต้องกระทำก่อนหรือขณะกระทำความผิด
3. ผู้กระทำความผิดจะรับรู้หรือมิได้รู้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้นหรือไม่ก็ตาม
4. ผู้สนับสนุนต้องมีเจตนาที่จะช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการกระทำก่อนหรือขณะกระทำความผิด

องค์ประกอบข้อ 1 กระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิด กล่าวคือ การช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดนั้น ผู้ที่ช่วยเหลือจะกระทำด้วยประการใด ๆ ก็ได้ ข้อสำคัญอยู่ที่ว่าการกระทำนั้นต้องเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิด แต่ผู้ที่ได้กระทำความผิดนั้นจะรู้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกหรือไม่ไม่ใช่ข้อสำคัญ

การช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนี้จะกระทำด้วยประการใด ๆ ก็ได้ กฎหมายมิได้จำกัดไว้ เช่น อาจกระทำโดยซื้อช่องทางที่จะเข้าไปลักทรัพย์เปิดประตูหน้าต่างไว้ให้ หรือให้ยืมอาวุธปืน หรือเครื่องมืออย่างอื่นเพื่อใช้ในการกระทำความผิด ถ้าการร่วมมือในการกระทำความผิดถึงขั้นลงมือกระทำความผิดนั้น ๆ แล้ว บุคคลนั้นย่อมเป็นตัวการตามมาตรา 83 มิใช่เป็นผู้สนับสนุนแต่กรณีที่เห็นการกระทำนั้นแล้วนิ่งเสีย หรือไม่ขัดขวาง หรือเพียงห้ามมิให้ผู้อื่นเข้าช่วยเหลือการกระทำความผิดนั้น เพราะชอบดูเพียงเท่านั้นไม่ถือว่าเป็นการสนับสนุนโดยการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกเพราะไม่มีการกระทำใด ๆ แสดงออกมาให้เห็นเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแต่อย่างใด เช่น คำพิพากษาฎีกาที่ 766/2476 ตัดสินว่า ผู้ได้รู้ว่าจะมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นแล้วเพิกเฉยเสียไม่ขัดขวาง หรือไม่

ช่วยเหลือเมื่อผู้เสียหายร้องขอไม่เป็นผู้สนับสนุน แม้แต่แนะนำผู้อื่นมิให้ขัดขวางการที่จะมีผู้กระทำความผิด ก็ไม่เป็นผู้สนับสนุนเช่นกัน หรือคำพิพากษาฎีกาที่ 1599/2494 ตัดสินว่าเพียงแต่ละเว้นไม่ขัดขวางหรือยอมให้กระทำความผิดขัดขวาง เมื่อไม่มีหน้าที่ขัดขวางไม่ถือว่าเป็นการกระทำความผิดโดยงดเว้นตามมาตรา 59 ไม่เป็นการร่วมมือหรือสนับสนุนการกระทำความผิด

องค์ประกอบข้อ 2 การช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดนั้นต้องกระทำก่อนหรือขณะกระทำความผิด กล่าวคือ การช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้นจะต้องกระทำก่อนที่ผู้กระทำความผิดจะได้ลงมือกระทำความผิดหรือในขณะที่ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิด ถ้าการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกภายหลังที่การกระทำความผิดสำเร็จแล้ว ผู้ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้นย่อมไม่ใช่ผู้สนับสนุนตามมาตรา 86 แต่อาจมีความผิดฐานอื่นได้ แต่ถ้าไม่มีการกระทำความผิด เกิดขึ้นตามที่สนับสนุนจนถึงขั้นที่กฎหมายบัญญัติเป็นความผิดแล้วก็ย่อมไม่มีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุน

องค์ประกอบข้อ 3 ผู้กระทำความผิดจะได้รู้ถึงหรือมิได้รู้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้นหรือไม่ ไม่เป็นข้อสำคัญ กล่าวคือ ความสำคัญของการเป็นผู้สนับสนุนอยู่ที่การช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกก่อนหรือในขณะที่กระทำความผิดผู้สนับสนุนอาจไม่รู้จักรับกับผู้กระทำความผิดเลยหรือผู้กระทำความผิดก็อาจไม่รู้จักรับผู้สนับสนุนก็ได้ ฉะนั้นผู้กระทำความผิดอาจจะรู้หรือไม่รู้ก็ได้ว่ามีผู้ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการกระทำความผิด เช่น คนรับใช้ในบ้านเปิดหน้าต่างทิ้งไว้เพราะโกรธนายจ้างที่ดุด่าทุทกวัน เพื่อว่าคนร้ายจะได้เข้ามาลักทรัพย์ในบ้านนายจ้าง คนร้ายคิดว่าบ้านนี้ลืมปิดหน้าต่างจึงเข้าไปลักทรัพย์ทางหน้าต่างที่คนรับใช้เปิดไว้นี้โดยคนร้ายไม่รู้เลยว่าคนรับใช้ในบ้านนั้นเป็นผู้เปิดหน้าต่างไว้เพื่อให้ความสะดวกในการที่เขาจะเข้าไปลักทรัพย์ ฉะนั้นเมื่อคนร้ายได้รับความสะดวกในการเข้าไปลักทรัพย์ในบ้านนี้ คนรับใช้จึงมีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนในการที่คนร้ายลักทรัพย์

องค์ประกอบข้อ 4 ผู้สนับสนุนต้องมีเจตนาที่จะช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการกระทำก่อนหรือขณะกระทำความผิด กล่าวคือ ผู้ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกถ้ามิได้มีเจตนาที่จะช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกถ้ามิได้มีเจตนาที่จะช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแล้วย่อมมิใช่ผู้สนับสนุน เจตนาที่ย่อมมีความหมายเช่นเดียวกับเจตนาตามมาตรา 59 วรรคสอง คือได้กระทำโดยรู้สำนึกในการที่กระทำและในขณะที่เดียวกันผู้กระทำประสงค์ต่อผลหรือยอมเล็งเห็นผลในการที่กระทำนั้น ซึ่งจำกัดเพียงประสงค์ต่อผลหรือยอมเล็งเห็นผลในการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดเท่านั้น ถ้าผู้กระทำความผิดได้กระทำไปเกินกว่าเจตนาที่สนับสนุน ผู้สนับสนุนก็ควรรับผิดชอบเพียงความผิดที่อยู่ในขอบเขตที่ตนได้สนับสนุนเท่านั้น (ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 87 วรรคแรก)

โทษของผู้สนับสนุน

1. ผู้กระทำความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนต้องระวางโทษสองในสามส่วนของที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่สนับสนุนนั้น (ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86)
2. ในกรณีความผิดที่สนับสนุนนั้นเป็นความผิดลหุโทษผู้สนับสนุนไม่ต้องรับโทษ (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 106)
3. ผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาทและผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ตามมาตรา 107 ถึง 110 ต้องรับโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น (ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 111) ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักรตามมาตรา 119 ถึงมาตรา 128 ต้องรับโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น (ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 129)
4. แต่มีบางกรณีผู้สนับสนุนต้องรับผิดเกินกว่าเจตนาที่ตนสนับสนุนก็ได้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 87

ตัวอย่างคำพิพากษากฎีกาผู้สนับสนุน

คนร้ายลักโคมา จูงมาตามทางพบจำเลยได้ขอร้องให้จำเลยช่วยไล่ต้อนโคให้จำเลยก็ช่วยไล่ต้อนโคให้ โดยทราบดีว่าคนร้ายลักโคมาถือว่าการลักทรัพย์ขาดตอนแล้ว จำเลยไม่ผิดฐานสมคบหรือสมรู้ลักทรัพย์ (คำพิพากษากฎีกาที่ 249/2500)

ผู้จัดให้มีการเล่นการพนันตามบัญชี ข. โดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น ได้มี พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ.2478 มาตรา 4,12 บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้วจึงไม่มีฐานสนับสนุนผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 อีก (คำพิพากษากฎีกาที่ 394/2502)

จำเลยที่ 1 เป็นเจ้าพนักงานตำรวจ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ช่มชู้ใจให้นายบุญศรี กับพวก มอบปลาให้เป็นประโยชน์แก่ตนและพรรคพวก จำเลยที่ 2 มายังที่เกิดเหตุพร้อมกับจำเลยที่ 1 และในขณะที่จำเลยที่ 1 พุดกับผู้เสียหายว่า ถ้าจะไม่ให้จับก็ให้ปลาเสีย นั้น จำเลยที่ 2 ได้พุดกับผู้เสียหายต่อเนืองกันไปว่าทำผิดกฎหมายแล้วเอาปลาให้ตำรวจเสียจะได้ไม่ถูกจับ ในที่สุดผู้เสียหายยอมให้ปลาแล้วจำเลยที่ 1 หิ้วถึงปลาไป จำเลยที่ 2 ก็เดินตามไปพร้อม ๆ กันด้วย พฤติการณ์เช่นนี้เข้าลักษณะที่ว่าเป็นการช่วยเหลือในการที่ผู้จับกระทำความผิด ในขณะที่ทำความผิดอันเป็นลักษณะของผู้สนับสนุนตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นความผิดแล้ว (คำพิพากษากฎีกาที่ 1245/2502)

ปลัดอำเภอกับราษฎรได้ร่วมกันนำหลักฐานเป็นความเท็จมาให้ทำการสอบสวนแล้วปรากฏว่า

